

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że stawki opłat pobieranych przez Niderlandy począwszy od 1994 r. od obywateli tureckich za wydanie pozwolenia na pobyt naruszają klauzule „standstill” i przepisy ustanawiające zakaz dyskryminacji Układu ustanawiającego stowarzyszenie, Protokołu dodatkowego oraz decyzji nr 1/80.

Na podstawie klauzul „standstill” Protokołu dodatkowego oraz decyzji nr 1/80 państwom członkowskim zabrania się wprowadzenia nowego środka, który miałby na celu lub prowadziłby do poddania surowszemu reżimowi praw obywateli tureckich wynikających z Układu ustanawiającego stowarzyszenie, Protokołu dodatkowego oraz decyzji nr 1/80 i związanego z nimi prawa pobytu. Komisja uważa, że pobieranie przez Niderlandy spornych opłat za wydanie pozwolenia na pobyt narusza klauzule „standstill”, ponieważ opłaty zostały wprowadzone po wejściu w życie tych przepisów i ponieważ utrudniają lub czynią mniej atrakcyjnym korzystanie przez obywateli tureckich z praw przyznanych im przez Układ ustanawiający stowarzyszenie, Protokół dodatkowy oraz decyzję nr 1/80.

Ponadto Komisja podnosi, że jeżeli chodzi o pobieranie przez Niderlandy opłat za wydanie pozwolenia na pobyt od obywateli tureckich to w świetle przepisów Układu ustanawiającego stowarzyszenie i decyzji nr 1/80 ustanawiających zakaz dyskryminacji opłaty te nie mogą być wyższe aniżeli opłaty za wydanie odnośnych dokumenty na rzecz obywateli Unii oraz obywateli norweskich, islandzkich, Lichtensteinu i Szwajcarii.

(¹) Układ ustanawiający Stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 64/733/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. (Dz.U. 1964 L 217, str. 3685).

(²) Protokół dodatkowy zawarty, zatwierdzony i potwierdzony w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 293, str. 1).

(³) Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii**(Sprawa C-93/07)**

(2007/C 95/43)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: M. Konstantinidis i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Królestwo Belgii**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, iż nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (¹), a w każdym razie nie podając ich do wiadomości Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/35/WE upłynął w dniu 25 czerwca 2005 r.

(¹) Dz.U. L 156, str. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 20 lutego 2007 r. — Rosa Méndez López przeciwko Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-97/07)

(2007/C 95/44)

*Język postępowania: hiszpański***Sąd krajowy**

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Rosa Méndez López

Strona pozwana: Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Pytania prejudycjalne

Czy wyrażenie „korzysta ze świadczeń zgodnie z ustawodawstwem tego państwa, tak jak gdyby był tam ostatnio zatrudniony” zawarte w art. 71 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że wymóg „wyczerpania okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych” zawarty w art. 215 Ley General de la Seguridad Social dla celów uzyskania prawa do świadczeń jest spełniony, jeżeli wyczerpanie okresu pobierania świadczenia dla bezrobotnych nastąpiło w Niemczech, nawet jeśli uprawniona nie opłacała składek w Hiszpanii?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 22 lutego 2007 r. — Nordania Finans A/S oraz BG Factoring A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-98/07)

(2007/C 95/45)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nordania Finans A/S oraz BG Factoring A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „dóbr inwestycyjnych, z których korzysta podatnik w swojej firmie [swoim przedsiębiorstwie]” zawarte w art. 19 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono rzeczy, które przedsiębiorstwo leasingowe nabywa zarówno w celu oddania w leasing, jak i w celu odsprzedaży po zakończeniu umowy leasingu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 21 lutego 2007 r. przez Coop de France Bétail et Viande, dawniej zwaną Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV)

(Sprawa C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Coop de France Bétail et Viande, dawniej zwana Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (przedstawiciel: adwokat M. Ponsard)

Druga strona postępowania: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie T-217/03;
- stwierdzenie, że nie należy nakładać grzywny na wnoszącą odwołanie;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny nałożonej w tym wyroku;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w sprawie zastosowania środka tymczasowego i postępowaniem głównym przed Sądem, a także postępowaniem przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia sześć zarzutów na poparcie wniesionego odwołania. W pierwszych pięciu zarzutach, które zmierzają do uchylenia zaskarżonego wyroku, skarżąca twierdzi, że po pierwsze Sąd naruszył prawo, nie uznając naruszenia przez Komisję prawa do obrony poprzez brak informacji w przedmiocie przyjętej metody obliczania grzywien w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów; po drugie Sąd dokonał zniekształcenia dowodów dotyczących przedłużenia w sposób tajny porozumienia z dnia 24 października 2001 r.; po trzecie Sąd naruszył prawo, zakładając ciągłość udziału wnoszącej odwołanie w porozumieniu poprzez odwołanie do porozumienia globalnego pomiędzy hodowcami i ubojniarniami, nie ustalając w sposób dokładny istnienia jej zgody na ciągłość udziału w tym porozumieniu; po czwarte założywszy, że istnienie